

LA POBLA DE LILLET

Malgrat ser matemàtic de professió, Josep Bober va arribar a l'alcaldia per un error de càlcul. Després del fracàs estrepitos de CiU a les municipals de l'any 1983, al 1987 ningú volia encapçalar la candidatura de la coalició i ell es va animar imposant una sola condició: que el deixessin configurar la llista amb plena llibertat. Lluny de l'anterior fracàs, CiU va guanyar per sis a tres al Progrés del Berguedà i per tant l'èxit d'una llista formada per independents sense cap interès econòmic en el municipi els va dur directament a un triomf del que ells mateixos dubtaven. Aquest fet va suposar un veritable trasbals en la vida de Josep Bober que va haver de deixar la seva feina de professor a Barcelona per traslladar-se a viure a la Poble de Lillet. De fet, i encara que posteriorment va guanyar per oposicions una plaça a l'institut de Sallent, la seva determinació el va obligar a viure un any de l'atur ja que com alcalde no cobrava ni cobra cap sou.

Quan el nou alcalde va entrar al consistori es va trobar amb un Ajuntament molt sanejat econòmicament, una situació social prou tranquil·la i un munt de qüestions sense resoldre sobre la taula; **"el meu antecessor, amb el qual per cert, sempre he mantingut una molt bona relació, era molt previsor. Jo corro més riscos a l'hora de gastar diners, cosa que se m'ha criticat prou, però crec que és la manera de fer coses i tirar endavant"**. Per començar a treballar, el nou equip es va marcar com a prioritat cinc objectius molt concrets: construir un casal d'avis, un centre cívic, restaurar el monestir romànic, restaurar els jardins gaudinians i crear sòl residencial nou. Actualment tots aquest objectius estan assolits però com diu en Josep Bober, durant nou anys **"perquè des de llavors hem guanyat totes les eleccions"** i les necessitats de la població han canviat molt. La Poble de Lillet té actualment al voltant d'un 9% d'atur. Fa uns anys van tancar una fàbrica tèxtil que donava feina a 110 persones, quantitat gens despreciable si tenim en compte que la vila compta amb només 1.560 habitants. Les escases possibilitats industrials i l'envellida població amb una pèrdua anual d'uns 30 habitants han obligat l'Ajuntament a reorientar la seva política i fixar-se dos nivells d'actuacions generals concretats en diverses accions puntuals. D'una banda mantenir la poca indústria que queda, tèxtil fonamentalment, i d'altra fomentar el turisme en totes les seves vessants.

Quant a la indústria, en Bober té clar que malgrat l'eix del Llobregat, que és una bona via de comunicació amb Barcelona, **"de Berga en amunt no s'hi ha instal·lat, en els últims 20 anys, cap empresa i a l'única cosa que podem aspirar és a conservar la que ja existeix"**. Quant al turisme, s'està fent un gran esforç econòmic per potenciar l'atractiu propi del municipi i aprofitar fonamentalment

quatre filons; per una banda la proximitat del poble a les pistes d'esquí de la Molina (mitja hora en cotxe sense passar pel túnel del Cadí); d'altra, una molt atractiva zona forestal que ha estat declarada parc natural protegit; en tercer lloc tenim el monestir romànic; i per últim els jardins modernistes dissenyats pel propi Antoni Gaudí. Tot això respecte al que ja té el municipi, però hi ha una cinquena qüestió que representa el principal projecte turístic, que és la inauguració d'un ferrocarril paisatgístic que funcioni entre la Poble de Lillet i Castellar de N'Hug; **"esperem que per l'estiu del 1998 ja estigui en marxa. Les vies, de només 60 cm d'amplada, ja estan muntades, ara ens falta tenir els diners per comprar una màquina de vapor ben maca"**. Per concloure aquest tema, s'ha de destacar que funciona des de fa uns anys una oficina d'informació municipal en la qual hi treballen tres persones dedicades plenament al turisme i des de la qual es promouen tot tipus de rutes de natura per fer caminant, amb bicicleta, etc.

Com ja s'ha dit, el tema de la creació del sòl residencial està resolt però, només el referit a habitatges de primera residència. En aquest sentit, Josep Bober explica que queda pendent la qüestió de les segones residències **"però com que la majoria de terrenys estan en mans privades, l'Ajuntament no pot fer res directament. L'any passat vàrem reunir els propietaris i se'ls va proposar crear una empresa mixta amb capital privat i municipal per construir... Però encara estem esperant la resposta"**. Actualment, el que s'està fent és rehabilitar cases antigues, tant per part de forasters, com per part de gent del poble que, per les raons que sigui, fa anys van marxar. De fet cada any, l'Ajuntament convoca una trobada d'antics pobletants al santuari i la gent respon amb moltes ganes. **"Molts habitants van marxar del poble per obligació i ara els agrada tornar, no només el dia de la trobada, sinó també els dies de la festa major o el de la Cinquagesma o segona Pasqua, que es manté la tradicional peregrinació a l'ermita"**.

En definitiva, Josep Bober, "el nen" com li diu la gent gran del poble, està especialment satisfet de la gestió d'aquests nou anys de treball i del nivell de benestar que se n'ha derivat. Malgrat que encara queda molta feina a fer, la Poble de Lillet compta actualment amb tots els serveis bàsics coberts i unes perspectives econòmiques a mitjà i llarg termini gens despreciables. Amb tres legislatures creu que ja ha fet la seva feina i que seguir seria començar un segon cicle que ja s'allargaria massa; **"és l'hora d'enllestir el que ja està començat i d'anar buscant un substitut -ens confessa que ja el té clissat- per a la llista del 1999"**

Josep Bober Camprubí - La Pobla de Lillet - 1.560 hab. (el Berguedà)